

اگر در ۲۰۰۵ شک کرده بودیم که شاید اینها درست عمل نمی‌کنند، در ۲۰۰۶ یقین حاصل کردیم کار اینها [امریکایی‌ها] به نقص افغانستان تمام و امنیت افغانستان تخریب می‌شود. به همین دلیل بود در ۲۰۰۷ با طالبان صلاح کردیم که شما برادر هستید

تلفات رخ نداد، افغانستان درد عظیمی دیده. هزارها هزارها هزار بلکه صدها هزار جوان این کشور شهید شده و خانه‌های بسیاری ویران شدند. ما خوشحال هستیم که جنگ نشد که افغان کشته نشد. یکی از دلایل بسیار مهم مخالفت ما با امریکا این بود که خود و متحدانش افغانستان را به برادرکشی تشویق می‌کردند.

این یکی از دستاوردهای همان امریکایی است که شما از دوستی با او یاد می‌کنید!

نه، من از حیث رابطه ملت‌ها گفتم، اگر ملت امریکا با افغانستان دوستی بخواهد، ما می‌خواهیم با آنها دوستی کنیم، چرا با آنها اختلاف کنیم؟ بالاخره ما خوش هستیم که یک افغان، خون افغان هموطن خود را نریخت ولی اینکه عسگر افغانستان نجنگید دلپش نبود همت یا جرأت نبود، بلکه دلپش ملاحظاتی ملی بود. این هم که آیا توطئه‌ای در کار بود، مسأله‌ای است که باید تحلیل و بررسی بشود.

تحلیل شما چیست؟

من نمی‌دانم که در این مورد چی بگویم، معلومات درست و اساسی که مبتنی بر آن یک فیصله‌ای بدهیم که آن حقیقت باشد فعلاً نمی‌دانم.